

Діло

Виходять щодня рано крім понеділка.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринна 10., II. пов.
Конт. почт. шани 26.726.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефону 261.
Рукописи редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА

Аустро-Угорщина:
місячно . . . . . 270 К.
квартально . . . . . 8—
піврічно . . . . . 15—
щорічно . . . . . 27—
у Львові (без доставки)
місячно . . . . . 240 К.
квартально . . . . . 7—
піврічно . . . . . 14—
щорічно . . . . . 26—
За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Строчка постійна, довжиною 40, з відліком 40, у сповістках 100, з редакційної часті 1 К. Повільніші змінювані і додатки 100. Мікроскопічні строчки 1 К. Статистичні за окремих уживаю. Одна провінційна строчка у Львові 10 с. на провінції 13 с.

Видає: Видавнича Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Панейко.

Львів, 21. лютого 1917.

Авдієнція, на яку ми, четверга візано до Монарха найповажніших становищем і заслугами українських провідників політичних, була подією гамітною і відрізною в нашій політичній життю в сій державі.

Се перша авдієнція, яку австрійський Монарх дав політичним провідникам українського народу саме з титулу сього їх політичного і національного становища. Вже сеї одної обставини було б доволі, щоб звернути увагу на четвергову подію. Підчеркує характер сеї події хвиля, в якій Монарх зводив покликати українських провідників: хвиля, від якої — по згідному зваженню міродатних мужів державних Австро-Угорщини і Німеччини — тільки небагато нас ділить часу до того моменту, коли прийде ся народам і військам осередного союзу стати до найстрашайшого, може навіть рішачого бою зі світом ворогів. В бою сїм буде важити ся й рішати ся наша справа на рівні зі справою будущности і побіди осередного союзу. В таких хвилях неощічену вагу має кожний акт, який здібний скріпити спільна взаїмного довіря нашого табору сувороти табору ворожого.

Актом таким було у дуже високій мірі прийняте, яке стрінуло українських провідників у Монарха. Прийняте було найласкавіше. Щарим вігомоном відібеть ся у серцях українського загалу найвище призначе для патріотизму української людности й українських жовірів тай з особистого досвіду виведена похвала українського січового стрілецтва.

Запевнене Монарха про прихильність для українського народу не останеть ся без могутчого вражіння серед найширших мас тяжко війною навіщеної української суспільности, тай повинно не остатись без поважного вражіння на тих наших во-

рогів, котрі доси сміють подавати в сумнів Ісгнованне наше як окремої національности і прилюдно виступати з наклепами на наше національне ім'я.

Авдієнція мала характер приватний, тож про хід її по прийнятому звичаю не подаєть ся до публичного відома нічого поза сїм, що принесе півурядовий комунікат. Комунікат такий появил ся вчора вечером; подаємо його низше.

Комунікат про авдієнцію Українців у Цісаря.

ВІДЕНЬ (Таб.). „Politische Korrespondenz“ доносить, що минулого четверга були на приватній авдієнції у Цісаря представники українського народу послі Юліян Романчук, віцепрезидент палати послів, і д-р Кость Левицький. Українську депутацію прийнято найласкавіше. Цісар інформував ся про національні потреби української людности в Галичині, признав льоальне становище української людности підчас теперішньої війни і підніс з'окрема на підставі особистого досвіду геройську поставу українського легіону тай запевнив українських представників про свою симпатію і прихильність до українського народу.

Українські провідники у гр. Черніна.

Відложено вже раз та плянозана відтак на четвер конференція українських провідників відбула ся нині вечером. На запрошенє міністра гр. Черніна явили ся нині у него о 6 год. веч. від Української Парляментарної Репрезентації през. Юд. Ро-

манчук, д-р Евг. Петрушевич, д-р К. Трильовський (в заступстві несприсутного у Відні д-ра Льва Бачинського) і д-р Евг. Левицький та голова Загальної Української Ради д-р Кость Левицький.

Конференція, на якій обговорено справу скликаня делегації та питання, торкаючі спеціально інтересів українського народу, тривала до 7 ої год. вечером.

ВІДЕНЬ. (Прив. тел.) Українська депутація предложила гр. Чернінови меморіал про домаганє української суспільности. Міністер заняв до предложених домагань прихильне становище. Тільки що-до справи відокремлення Галичини заявив ся некомпетентним.

Справа Митроп. Шептицького.

Від вашого постійного дописувателя. Відень 19. лютого 1917.

(яв) Послїдня офіційна вістка про долю вивезеного Митрополита, якою розпоряджує наш уряд заграничних справ, походить ще з 25. грудня, коли то американська амбасада в Петербурзі прислала повідомленє, що гр. А. Шептицького перевезено в палодісті в Суздаля до Ярославля, де він проживає в приватнім мешканю, але під поліційним доглядом. Тепер з огляду на вістки про недугу Митрополита, які принесла російська і польська преса, звернув ся знов наш уряд справ заграничних через американське посередництво із запитом про теперішнє положенє гр. А. Шептицького. Поки-що не наспіла ще одначе ніяка відповідь.

Митрополит Шептицький проживає тепер в Ярославлі (при Іліїнській площі). Отримто не зайим буде подати кілька вісток про місце його теперішнього інтернованя, яке впрочім не надто далеко віддалене на північ від Суздаля.

Місто Ярославль — се столиця ярославльської губернії в округа тої самої назви, який творить південно-східну часть тої губернії. Ярославльська губернія лежить в північній часті о ередної Европейської Росії та межє з губерніями вологодською, костромською, владимірською, тверською й новгородською. Населенє губернії великоруське і значно примішкою фінської елементу — творить православну ярославсько костромську архієпархію. Крім православних живе в губернії 300 католиків, 770 евангеликів,

Бій за верх

З послїдних боїв українського легіону

Росіянам захотіло ся спробувати пролому на відтинку нашої сотні, яка під назвою „Гуцульської Сотні“ творить часть відділу одного з найважніших війовників в Карпатах.

Дня 5. січня 1917 р. зачали російські пушкарі околє 2-ої години по полудни посилати нам свої щоденні любистви. Ми не звертали на се уваги, бо привикли вже були до тої звичности противника. Взічливість ся зачала однак прибирати бурливий вигляд і наш приказник зарядив строгє поготівле.

Пушочна пальба перемінїла ся в барабанний огонь, а гук пушок творив один безперервний греміт понад шилами гр., покритих глибоким снігом, в морозистім просторі.

Приказник зарядив, щоби в першїм рові лишили ся ли і вартові і дневний офіцер, а сотня щоби поділа ся до заступних (резервових) ровів. В відповідній хвилі жав нас дневний офіцер покликати назад до першого закопу.

Дивним дивом не міг я однак завважити в ворожих закопах, що розтягали ся від нас на віддалє якї кількасот метрів, жадного руху. Околє 7 ої вечером зачовкли ворожі пушки і наш приказник велів стрільцям переходити до ровів („лафграбелами“) в верхній захіп. Наш відтинок, завдовжки на більше як пів кільомєтра, тагнув ся каблучком по полуднєво східнім

склоні кміти. Ліве крило сего відтинку обсадила чета хорунжого Гриця Голінського, до котрої приділено один стокріс („машиненгевер“) і чету хорунжого Онуфра Івановича. Середню заняли чети чегара Івана Бужора і хорунжого Романа Каратницького. Приказник, сотник заняв місце коло Голінського.

Росіяни ще не рухали ся. Ми почали не терпеливити ся. Се знав лиш сеї, хто з крісом в руках очікував надходячого сернюка або найшляхотнійшу дичину: чоловіка соперника.

Коло пів до 8 ої дав приказник приказ: „Половина кожної чети лишаєть ся в закопі, а друга йде до колиб, має однак тримати ся кожної хвилі готова до бою!“ Сам сотник лишиз ся в рові.

Коло 8 ої грянули австрійські пушки і за сипали ворожі закопи стрільцями. Рівночасно прибіг дневний до колиб: „Все в закопі! Росіяни підсунувють ся!“ Ми почали вискакувати з наших деревляних будок і пустили ся бігом до закопу, віддаленого о яких 30 кроків.

Вечір був погідний, ясний, і видно було, як Росіяни трема лавами підсували ся на нас. Перша густа, майже плече в плече, друга трохи рідша, а в неї третя вже зовсім рідка, чоловік від чоловіка на яких 10 кроків.

Наша артилерія працювала послішно і слабла сотка набоїв, які пролітали понад наші голови і вбивали ся в ворожі ряди. Мимо того густого огня підсували ся вони все ближе до нашої лінії, і їх стокріси засипували нас в віддалугу за пушочні великі набой струями куль.

Але стокрісові кулі перелітали нам понад голови, вимірені були за далеко і смчали на дармо, підчас коли вистріли наших пушкарів греміли поважно в напрямі противників і наповняли наші груди вірою в неспідимість.

Ворог підсував ся все ближе і ближе. Ми отворили огонь з нашого закопу. Праве рамя спішить ся, щоби вистрілити всі кулі, заложені в крісі, і сягнути по нові, заложити і знов вистріляти всі до одної і сягнути за дальшими вкладками куль. Се той сам горячковий поспіх, коли господар скидає в stodолі снози в воза, щоби чим скорше вихіати в поле по дальші пшеничні снози, бо з заходу видно хвари, а вітер несе ворожу зливу. Ліве око жмурить ся і передає всю силу зору правому оку, а праве око шукає чорної лінії в темнаім просторі, шукає чорні плями і незнач ширий, розумний провідник каже раменам: „Туди! туди! Тепер туди! Скоро! Туди!“

Оба рамена працюють під проводом правого ока, опирають кріс о праве плече і справляють січку в чорні тіни. Пальці правої долоні спокійно стягають язичок і потягають його, щоби пружина спричинила вибух набою і вигнала кулю з кріса. Скоро, але спокійно! Як стріляєш, то мр! Як говориш з противником, то думай!

Офіцер, що кермував огнем пушок, давав на верхку гори за нами знаки батеріям, куди вони повинні йтати і в якій швидкості стріляти. Він світив ракетами. Шле поле виглядало то біло, то рожево, то зелено, то червоно. Мимо

НОВИНКИ.

Львів, 21 лютого 1917

— Зміна в управі м. Львова. За приводу уступлення ради Грабовського зі становлення правительственого комісара м. Львова, явилися вчора, 20. с. м., в префекційній бюри магістрату українські члени прибічної Ради м. Львова пп шкільний радник Громницький і нотар Онискевич (третій член Ради дир. Нагірний не був присутній у Львові), щоб попрашати його й висловити йому признання за ту об'єктивність, з якою він підносився на своїй становленні до національних прав українського населення і його потреб. — Нині, 21. с. м., в полудне буде торжественне засідання прибічної Ради, на якому буде доконаний акт передачі у прави міста новоіменованому правительственому комісареві м. Львова п. дру Т. Рутковському.

— Урава консуму урядників тов. «Дістер» просить всіх своїх вл. членів пропозиції до п'ятниці дня 23. лютого с. р. між год. 5-7 вечером легітиміції, які одержали тепер в «Міської апровазації» без огляду на те, чи вони готовлені до консуму, чи районного склепу. Членам, яким доручено легітиміції до районного склепу, виміняється на консумові. Хто не предложить легітиміції, перестане бути членом консуму, а слідом за тим не буде мотти набувати товарів.

— Похорон полковника Новака. Доноситься Софії урядово: Відбувся тут торжественний похорон австро-угорського атташе військового, полковника Новака. Король Фердинанд в признанню заслуг помершого надав йому військовий ордер III класу за хоробрість.

— Примірне жіноцтво. В часі Різдва свята зібрано в селі Волошинова 187 корон на оселі для інвалідів УСС. Зібраних грошей дали 132 кор. самі жінки, за що їм честь і подяка о. Антін Радомський, завідувач. — Братство дівчат в Бортияшів зашедрувало 66 К і поділило свою коляду: На школи волинські 10 К, на Захист сирітський в Перемишлі 20 К, на яворівську гімназію 20 К і 16 К на Захист м. Шептицького у Львові. — Українські дівчата в Помор'ях заволодували 1461 К і розділили: 50 К на інвалідів січових стрільців, 50 К на Захист укр. сиріт ім. гр. Андр. Шептицького, 46 К на волинські школи.

— Видія Товариства св. Ап. Павла просить П. Т. членів всі письма, як також грошеві пенки адресувати: Видія Т-ва св. Ап. Павла у Львові, гр. кач. дух. семінарія з листами Ви. с. ректора Іларія Паньківського.

— Іменовані проф. Залозцького. «Wiener Zeitung» оголошує: Цісар іменував надавничого професора політехіки у Львові і професора львівської академії торговельної Романа Зало-

еспанськими корабельними підприємцями і правительством ведуться переговори про виміну англійського вугля з еспанськими металами. Над інтернованими німецькими кораблями розведено строгий нагляд.

Взагалі замітний в італійській пресі за останні дні бадьорий настрій. Трудно сказати, оскільки він оснований на поглядах міродатних кругів. Що дня приносять днівники звістки про потоплені кораблі, не подаючи містоти їх, хіба тільки при великих кораблях. Інтерес до вислідів війни підводними човнами, який перше виключав всякі інші теми, видимо зменшався. Перші успіхи німецьких підводних суден дали основу, на якій можна означити максимальні границі для можливих втрат. Чи ті границі виявилися меншими, як сподіванося спершу, чи тільки преса антанту приворожить ся, немов то вона настроєна оптимістично, досить, що вона виявляє багато добрих надій. Їх основою є віра в заповіджені успіхи сухопутної війни.

Про питаня заосмотрення антанту в муніцію спроваджувану із Сполучених Держав висказується лондонський кореспондент «Corriere della Sera» дуже оптимістично. Він пише, що Німеччина помиляється дуже, коли думає, що з приводу зміненого положення Сполучених Держав не будуть в силі заосмотрювати держав коаліції в оружа. Американське підприємство «Steel Co» може само виробляти більше муніції, як ціла Німеччина. Мають також Сполучені Держави доволі кораблів для потрібних достав; в американських доках будувать ся тепер 682 кораблі, що будуть мати 2,100,000 тон містоти. Також будувать американське правительво 68 підводних човнів.

Бльокада Греції.

АМСТЕРДАМ (Ткб). Атенський кореспондент «Tim» а доносить, що Англія, Франція і Росія в ноті, висланій до Греції, заявили, що бльокада тільки тоді буде знесена, коли сповнені будуть домаганя ультимату, себ-то, коли війська і военний матеріал будуть перевезені на Пельопонез, так, щоб не було ніякої небезпечки. Військові докоридники з того погляду, що досі того домаганя не сповнено.

Поправа американсько-німецьких відносин.

КЕЛЬН (Ткб) «Kölnische Zeitung» одержала від свого кореспондента в Америці іскрову депешу з Нью Йорку під датою 15. с. м. з донесенням, що німецько-американські відносини, як здається, розвивають ся корисніше, ніж того сподіванося.

1620 жидів і 130 магометан. Населення займається різництвом, управою льну, с також значна скількість ткацьких фабрик.

Колісь творила ся губернія окреме ярославське князівство, що тривало від 1218 до 1791 р., коли увійшла в склад вел. ки. московського.

Головне місто губернії Ярославль заснував коло 1030 р. великий князь київський Ярослав Мудрий. Лежить воно на високих, правім березі Волги, гарно побудоване, має широкі вулиці й гарні променади та поверх 70 тисяч населення. У місті живе губернатор і православний архієпископ. Місто має духовний семінар, 2 муж. і 1 жіночу гімназію, правничий та. Демидівський лицей, театр. З часописів і значну скількість фабрик.

Підсонс тут неспостійне, але на загал уважать ся за здорове. Пересічна температура в місті Ярославлі зимою — 10,8, літом + 17,5, пересічна річна + 3,2° С. Флора в околиці Ярославля має вже північний характер а черегагою широкіших лісів.

Колі митрополит Шептицький зможе покинути російські в'язниці, се годі абангнути супроти аванта, з яким російське правительво змушує ся над головою гр. кат. церкви та відкидає всякі пропозиції щодо виміни. В останне відкинуло воно — як відомо — пропозицію нашої держави, щоб гр. Шептицького обміняти за Д. Янчевецького. Тепер а боку австро угор. уряду справ заграничних — як довідую ся — намічено знов особу, яку можна запропонувати Росії для обміни за безправно інтернованого митрополита, та справа ся с повищо тільки в ході.

Преса антанту

вдоволена положенням.

Що рішить про війну із Сполученими Державами? — Антант одернит доволі муніції з Америки. — Куди повертають ся самплаті Еспанії. — Сподівання коліційної преси.

«Neue Zürcher Zeitung» пише в депеші з Мідью:

На днях вїхали два американські безоружні кораблі «Orleans» і «Rochester» в американських пристаней та пустилися в дорогу через область замкнену Німеччиною до Бордо. Висліді тої плавби дожидає а надзвичайним зацікавленем італійська преса. Думають, що, як загоплене американського парохода «Nausatonic» було рішуче в справі зрівня дипломатичних зносин між Сполученими Державами і Німеччиною, так і можливе затоплене одного з кораблів: «Orleans» або «Rochester» спричинило би відповіджені війни Сполученими Державами.

Також становище Еспанії вважає «Corriere della Sera» корисним для антанту. Еспанське правительво зняло всі приватні стації для безпротного телеграфу та виробило предложение про удержанням обезпечення кораблів. Між

ЗАВТРА

— долучимо для В.П. наших Передплатників —

І просимо надіслати передплату, щоб не переривати висилки часописи, що і для Передплатників і для нас с некорисне. — Наперені передплатники дістають опісля з 5-10 днівним опізненням 5-ого не пришло грошей, тому здержимо висилку «Діла».

ЧЕКИ

Вони нагадали ся мені часи, коли я як ученик читав на фестивівах афішах: «Вечером штучні огні» і спішив на фестиві, щоб побачити, як при музиці крутили ся молоді пари, а там десь а поза гушаними парку вибігав в гору на небо скліп темної ночі луч за лучем, зеленячий, синячий, багряний. В горі перемінював ся луч в китицю іскор, що летіли на парк з веселими, весілкеними літнями і веселою мелодією «Рах дх цях». Пан Ярослав підійшов ближше: «Панно Стефо, музика зачинає вальца». Пани Стефа відповіла: «Перше ракетки, потім валець!»

Тут на скіпках буконіських гір було так само: «Перше ракетки — потім валець». Віддалі між нами і Росіянами виносла лише а 80 кроків. Вони доходили до наших дряпань перепои. Артилерія вачала притихати. За те ми приспішили огонь: Мір, стріляй, мір, стріляй — стріляй, стріляй — стріляй! З кожної чети по двоє стрільців вислав сотник від проводом вістуна Панича Чортоложного по стріловину, бо при так приспішенні огні могло її забракнути.

«Урра! Урра! Урра!»

З лівого крида нашого відтинку прийшов прийв надходячим гостям, гучний немаче мовдір, що витас своїм гуком надіжажачоюч вєстільний похід. Се чети Годинського і Бужора кидали на стрічу ручними гранатами, що дерли землю і огнем вичакали поле. Стрільці з чети Каратницького вилізали з закупу, присідали на верку і так мірли в надходячу стіву. Каратницький му сів їх на силу стягати назад в рів.

Стрільці з чети Івановича захридли своїм

огнем російські ряди і сей помисл був послідним ударом сокири, що відтинав до решти пеня тополі. Вона трясеть ся, дрожить, хидить ся в діл, кладеть ся і ломить ся на землі в двоє, троє, в четаєро. Росіяни падали ся в зад долі склоном нашої гори, щоб вийти з перехрестного огня. Вони були зломані.

Наша артилерія му сля підчас нашої боротьби якої пів години мовчати, а тепер загуділа ворогови на прічанє.

Колі показала ся ворожа резерва, було вже за пізно, а властиво прийшла в добру хвилину, бо великий мовдір засягнув її двома стрілами, собі на вечеру.

Ми відітхнули свободнійше і обтирали піт в чоло. Оані закурили папіроси, другі кушали хліб, що його власне роздав десятник Мельник. Позбирали ся гуртки і розмавляли живо про свої поміченя і вражіння. Сотник переходив ровом від стрільця до стрільця, жартував своїм звичаєм, роздавав папіроси і хвалив. Стрєти були малі: одини тажко ранений і трєх легко ранєних.

На другий день рано прийшла в приказі похвала майора фон що гушульська сотня українського легіону і сусідня компанія баталіону стрів відперли своєю очайдушною відвагою напір одного російського полку.

Після варту М. Г-ча опові.

Один з польських меморіялів.

Відень 19 лютого 1917.

Дістаємо відомість про один з безчисловних польських меморіялів, якими польські політичні організації, польські державні мужі, польські професори й висші урядники, польські політичні і т. п. засипують міродатні круги держави, щоб їх «поінформувати» про українську справу.

За скликанє парламенту.

ВІДЕНЬ (Ткб). Урава християнсько-спільного Союзу відбула після донесеня кореспонденті «Austria» кількогодішнє засіданя, на яким др Гессман зложив звіт про політичне положенє. Узвально одноголосно додержати ся від правительва, щоб як найкорше скликано парламент.

вського правительственным радником в техніч-нім досліднім уряді.

Бібліотека Товариства „Просвіта“ отворена кожного дня від години 4—6 вечером. 5—10

Що діється на провінції.

Лист з Яворова.

Вже два рази в „Ділі“ м. р. писало ся про брак катихти в народній українській школі ім. Шевченка в Яворові та при тій нагоді за кожним разом вказувано, як негайно і хоч-як треба знепобити того рода аномалі і виведати утворене при тій школі посади учителя релігії, щоб молодіж малатакож заповнене морально-релігійне виховане і освічене було завдане в релігійній школі. Як однак з одного боку до сеї важної і неминучої потреби відноситься ся перемиський гр. кат. ординаріат і далі байдужно, наче би приміром ходило посаду для рабіна, так

Супроти того, що рівнож в сім році ніхто в школі ім. Шевченка не уділяє науки релігії — сотрудник до сего приділений не силі сповняти вложеніх на него обовязків з переважана працю в гімназії і в парохії — не менше ві страху, що з кінцем шкільного року діти знов не будуть класифіковані з релігії і тим самим зайдуць знов трудності при прийнятті учеників в наступок переходу до иншого заведеня або місцевости, — мішани з Яворова внесли на днях до президії краєвої шкільної ради таку петицію:

„Від кільканадцяти літ існує в Яворові мішана 4-класова народна школа ім. Т. Шевченка з українською мовою викладною, а до сеї пори не утворено при тій школі посади катихти гр. кат. сьбряду, хоч за такою потребою є всякі умовини, так фактичні, як і законні. Передовсім місцева духовенство, хоч після § 5 закону в 15 вересня 1909 В. к. з. 123 обовязаний є парох або його сотрудник учити в школі релігії дітній дотичного віроисповіданя безплатно 9 годин тижнево, а понад приписаних 9 годин за ремунарацією, не в силі і не може уділяти науки релігії в згаданій школі, а то з сеї простої причини, що парохія є розмірно велика і численна та богато дає занятя душпастирам. Отя причина, брак часу у місцевого духовенства займатися катихтиурою довели до такого сумного а небувалого наслідку, що в шкільнім році 1915/16 діти в школі ім. Шевченка в Яворові зовсім не побирали науки релігії й одержали з кінцем року свідоцтва без ноги з того предмету, як також не відбули приписаної сповіде.

„В отсім шк. році 1916/17 згадана школа числиться в 7-ох відділах майже 400 школярів, виключно гр. кат. віроисповіданя, а обовязаних до школи є загально до 600 дітній, окремо ще відбувають ся наука доповнююча. Разом з експортною припадає затім для науки релігії 18 годин тижнево, а тим самим також з огляду на часло дітній заходять деякі правні вимоги за отворенням посади катихти при тій школі. Властне § 1. покликаного вище закона постановляє, що в прилюдних народних 4-класових школах мають бути установлені окремі учителі релігії в постійно платною, коли число годин у всіх класах разом вносить найменше 18 годин тижнево, а число учеників дотичного віроисповіданя сягає понад 80. Про лучене поодинокіх клас в цілі спільного побираю науки релігії і зменшеня в той спосіб годин катихтиური для пароха, не може в сім випадку бути й бесіди, бож кожда класа, або відділ числять понад 50 дітній, а лучити класи можна тільки до найвишшого числа школярів 50 (§ 6. тогож закона). Поза тим місця для світських учителів до навчання релігії в 4-класових школах є рішучо виключена і недопустима.

„З тих наведених вище фактичних і законних приводів громадяни міста Яворова — як родичі дітній побираючих науку в згаданій школі ім. Шевченка — дбуючи о морально релігійне виховане молодіж, від 1901 року домагають ся безнастанно системізованя окремої посади катихти при тій школі. Місцева, а також окружна рада шкільна, ідучи на стрічу зном оправданним домаганям і узнаноци пекучу потребу окремого учителя релігії при школі ім. Шевченка, в надолістї 1916 р. одноголосно заявила ся за утворення такої посади і покликуючи ся на постанови обовязуючого закона поставили від себе в тім напрямі внесенє до Краєвої Шкільної Ради.

„На жаль Краєва Шкільна Рада, хоч в 1913 р. не вгодила ся на системізованє посади катихти при тій школі головою з браку фондів, сям разом поставила ся зовсім відмовно до дотичних внесенє, заявляючи в своїй резолюції з 26. надоліста 1916 ч. 244/III, що того рода справа не на часі.

„Супроти того, що незаспокоєне отсеї основно доказаної і пекучої потреби нашої народної школи рівнало ся би нехотуваню справедливых прав українського гр. кат. населеня міста Яворова і минало ся би з цією школи, підписані громадяни м. Яворова просять високу превидію кр. шк. Ради, розглянути наведені вище приводи та зарядити негайно утворенє посади катихти гр. кат. віроисповіданя при мішаній школі ім. Т. Шевченка в Яворові.“

Вказаним було би, щоб консисторія та кож не занедбувала сеї справи, як се доси го дило ся, а енергічно підперла наведену пети цію і від себе рівнож домагала ся системізованя посади катихти. Приділзанє місцевих чи позамісцевих священників з припорученем уділяти науки релігії в тій школі, okazało ся непрактичним і безуспішним вже хоч би з того огляду, що тижнево припадає 18 годин науки. Сею сировою повинні прешті занятя є наші членн кр. шк. ради та Українська Парляментарна Презантація й виведати, щоб українську школу в Яворові трактувала красава шкільна власть на рівні з такимиж польськими школами, в яких для несповна 200 жидівських дітній і латинни ків в окремі учителі релігії.

НА ВОЛИНСЬКІ ШКОЛИ.

„Пяткова система“.

На необхідну потребу удержання 25 українських шкіль на Волині, які супроти останніх подій тим довгош і важливіш для української справи, конечні як найкращі і найобильніш жертви

Братство церковне Камінка Нова ад Камінка Володка повіт Рава руська 50 К (пядесят корон): Братства церковні: в Камінці Лісній, в Камінці Липнику, в Камінці Старе Село, в Руді Манастирській і в Руді Лісній. — село Хмелівка 60 (шістьдесят) К. — Ірана Домбчевська Фрайштадт 5 К. (Дн.): Варвару Літинську Відень, Софію Ракову Горущо, д-ра Луку Сафіяна і д-ра Юлія Гриняка Львів, інж. Василя Рижевського Корнайбург. — о. Матвій Павлюк завідатель в Заліску 5 К. (Дн.). — Марія Чучмаєв Рогатин 10 К. — о. Володимир Підсонський з Белаша 5 К.: о. Стефана Косака з Хильчиць, П. Л. Семчишина управителя школи в Почає. — о. Микола Білевич Полонична 10 К.: о. Климентія Базилевича Нове село, о. Петра Гаруха Незнаєвіч, Леонтину Білевичівну учительку Буск і Євгенію Білевичівну учительку Полонична. — Йосиф Папів в Старім Самборі 4 К. (Дн.): п. Сабарасу Броніславу в Коблі старім, п. Лавецьку Катерину в Старій Соли, о. Ключу Володимира в Гвіздан, п. Романа Шеховича в Топільничі і п. Стефана Малиновського, проф. гімн. в Перемишлі. — Володимира Дорошівна з Вибранівки 5 К. — о. Зрада Теодор 5 К. (Дн.): Вр. Анну Мудру з Бонарвіки, Ол. Маляркикову з Ванівки, Емілію Війтовичеву з Чорноріч, Стефанію Жукову з Завадова, Сильвестра Крупу Любачів. — Галя Зрадова 3 К. (Дн.): Вр. Євгенію Гриничинуву з Лішай, Наталію Слоноску з Михайлеви, Івана Жука з Любачева, Дмитра Паланцину богослова II р. Львів Славу Мудрину з Бонарвіки. — о. Ст. Сороковський Криве 5 К. (Дн.): п. Устияновську з Смерк, О. Дладову з Ветлиши, Ганякову з Лопіньки, Малещку з Балгороду, Федоракову з Віснів. — Іванна Сальд 20 К. (Дн.): Вр. Олену Трешньовську жену доктора в Ширши, Ольгу Сайкову управ. школи в Раківі п. Раків, Ірену Чекегову жену пароха в Цеяні п. Рожнятів, Ярослава Небидовця п. к. поручника Львів. — о. Проскурницький Іван Орест Камінець 10 К. (Дн.): п. Володимиру Проскурницьку зі Львова жену Ярослава суай, Йосифа Проскурницького Oberleutnant 7 Wachbat, Vraunau Böhmen, о. Евгена Гвоздику Полонича ад Перемишляни, о. Анатоля Базилевича Feldkurator, о. Тесфлія Дурбака зі Струтиня. — Гриничини Іван USS. 20 К.: Федика Михайла поруч. 89 п. п., Тричука Василя пор. арт. Поля, Глецького Михайла хор. USS., Цибульського Івана підхор. USS., Вербицького Карла полева поч. 408. — Антін Малиголова Гмінд 5 К.: Михайло Лешета, Стефанія Максимівна, Юлія Войкіаська, Каміньський Олекска, Роман Вінницький всі в Гмінді. — Михаська Пласкавічна 5 К.: Володимира Пласкача п. Самбір, Маріюку Лаврівську Береги п. Самбір, Таську Якшівну Рожанка виж. п. Славско, Василя Халавуку Fhn. Lfr. 17. Краків, Остапа Пявлова Fhn. пол. почта 412. — Андрій Занько Угринів 5 К. (Дн.): п. Миколу Гусаковського учит. Жовква, Еміліяна Пушкара дир. школи в Сільці белакім, Йосифа Яворського дир. школи в Ільковичах коло Созаля, Гринькова дир. школи Сокаль Забуже, Стефана Козія дир. школи в Баранів Перегоках коло Сокаля. — д-р Денне Маєр надпор. 24 п. п. 10 К.: пан в поручників: Єнджийовського, Мацьуського, Грабовського, Яковіщука і паня хв-

рунжого Свериду всіх пятах в 24 п. п.

і пана Євгена Маєра коншиєнта прив. з Праги. — Филип Левяцький управитель ковальни нафти в Бориславі 10 К.: Ярослава Левицького упр. кол. нафти Борислав, Северина Левицького начальника пошти Сенів, Володимира Левицького священника Красна, Веселода Левицького уряд. домен Львів, Емілія Левицький властитель реставрації Львів. — о. Григорій Бойко в Свірки 10 К. (Дн.): о. Онуфрій Гайовського завідателя парохії Полюхів великий, Василя Костіва надпоруч. Fneger-Ekatz Komr II Montar, Миколу Бойку одпор. добр. вістуну етап. почта 259 при 58 полку. — Ануся Паньківна 3 К.: Марушку Ольхіву з Комарна і Осипа Мартинюка Лотоцького. — Михайло Мамотюк, надкондуктор зеліничні з Скали в Стрию 5 К.: Миколу Щербана в Стрию, В. Грабчака, Стефана Атаманчука, Павла Сторожинського, Петра Орловського в Стрию. — Іван Цюропайлович 5 К. (Дн.). — Онуфрія Гніда 2 К. (Дн.). — Ребець Петро підх. USS. 5 К.: хор. Іванського Ром в Коши USS., хор. Грабара Олексу USS. хор. USS. Мельника Федіра, хор. USS. Калицька Анд. підх. USS. Янова Трофима, підхор. USS. Цибульського Івана, дес. Слободяна Матвія USS., упр. шк. нар. Кудличка Миг. в Камінці Лісній. — Яворський Осип Пантіна 5 К.: п. Настю Плаксіву з Тимови, п-ну Зеновію Мясаківну Незнаєвіч, п. Литвина Дмитра упр. шк. з Рихвалда, о. Жука завідателя з Волиця, Наконечного Филипа учит. тепер в Jägerdorf. — о. Шавала Михайло, Кліщівна 10 К. (Дн.): Володимира Шавалу ч. к. судію в Сокалі, Зенона Кинасевича поручника в Кепузітго беі Eztergom і о. Стеф. Ковалієва полевого курата — Марія Колессова, Відень 5 К. (Дн.): Марію Рибачову, Софію Раковську, Ольгу Колессову, Олександрю Олесницьку всі у Відні — Оля Родович, учит. в Нагачеві 10 К. (Дн.): о. декана М. Кручковського, п. Зоноу Пасичинську, п. Анну Будзіцьку — всі в Нагачева, п. Северина Левицького, судію в Ст. Самборі, суйня Богдана Ольшанського в Самборі, п. Т. Цюропайловича, проф. гімн. в Яворові, Дядька Вербова У. С. С. — М. Білік з Яворова 5 К.: Петро Івахів в Яворова 3 К. — Ляла Адриянович 5 К. (Дн.): Іларія Попеля, уч. VI кл. гімн. в Дрогобичі, Ярослава Валуха, уч. IV кл. гімн. в Перемишлі, Оксану Голубіну, уч. II кл. в Кракові, Галю Адрияновичівну в Деревині і Михаську Попеля, уч. IV кл. гімн. в Дрогобичі. — Іван Мизко, учитель 5 К.: п. Михайла Бобилка, уч. в Попелянах, п. Ігнатія Гамала, упр. школи в Підярколі, п. Михайла Кочоровського, упр. шк. в Миколасві, і п. Іа. Винницького, упр. шк. в Болотні. — А. Войнарович, надп. 34 п. п. 20 К. (Дн.): п. Євгенію Форостинуву, п-ну Ярославу Несторовичівну, п-ра В. Константиновича в Перемишлі, Т. Ракобвчука У. С. С., Михайла Біласа У. С. С. — Олія Витошинський, Стріліаска нові 5 К. (Дн.). — Йосифа Михайлишини, учителька і школярі із Замочок, п. Жюкка по 10 К. (Дн.). — о. Юліян Адриянович, Тустановичі 10 К. (Дн.): Іванна Дашкевича, пароха в Тустановичах, о. Леонтія Адрияновича, пароха в Деревині, Стефана Коваліва, упр. шк. в Бориславі, Антона Попеля в Дрогобичі і Якова Дуїна, упр. шк. в Ластивках. — д-р Григорій Лакота Перемишль 10 К. (Дн.). — Михайло Ліськевич 20 К. (Дн.): о. Михайла Жарського в Ямні долишній, судію Евгена Жарського в Рудакх, надв. секретаря Айталя Витошинського у Відні, прокуратора Йосифа Ганійчака у Відні, суд. радника Олексія Саліка. — В. Пинило Пемемішль 7 К. — о. Павло Олійник 5 К.: Оліна Коляшевича з Золочева, о. Василя Сидоровича з Желехова, о. Віктора Чорного в Вільшанці, — Михайлина Олійник 5 К.: (Марію Лазорку зі Львова, Леську Чорну зі Золочева, Нусю і Маню Закалківні з Бібрки, — хорунжий Іван Німчук у Відні 10 К.: товариші-дружинніви по сім боці боєвої дії: д-ра Миколу Сисака лікаря в полку уланів, Анатоля Лабя в 95 п. п. і У. С. С. Стефана Блаженка, Михайла Лабя і Петра Класинію. — Стефанія Бенці Івана 2 К.: Нусю Добрянську, Наталю Білобраману — обі в Старім Самборі, Богдана Білобрама абітурієнта в Перемишлі, Дмитра Сенету богослова у Львові.

Українці живітж. котрі довгий час перебувають серед чужих, на західно-полуднім терані війни.

Einj. Freiw. Сютрих Іван 5—, фрайтер Вагілевич Данило 2—, Дачишин Осип 1—, Фебуляк Олекска 1—, Крив Яким 1—, Гелак Василь 1—, Краківський Дмитро 1—, Василько Ілья 1—, Іваськів Михайло 2—, Дал Олекска 2—, Юрків Стефан 1—, Голинський Юліян 1—, Клішук Іван 1—, Мотрофайло Василь 1—, Сорочинський Михайло 1—, Пенцак Дмитро 2—, Голіш Іван 1—, Королюшин Стефан 1—, Юрків Іван 2—, Крук Андрій 1—, Охриш Дмитро 1—, Дубас Никола 1—, Кахній Пекстро 2—, Філіпович Ілья 2—, Звєждинський Стефан 1—, Гриничини Михайло 1—, Гринів Ки-

Вже вийшов! Стрілецький Календар - Альманах

ПРОПАМ'ЯТНА КНИГА УКРАЇНСЬКОГО СІЧОВОГО ВІЙСКА!

102 4-6

Ціна багатой змістом і картинами киячки великого формату на прегарнім (евангельським) папері 15 арк. друку **5 К.**
Можна набути в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок ч. 10., а в укладчика підх. У. С. С. М. Голубця, Львів, вул. Куркова ч. 11. вже з пересилкою.

рило 1.—, Дидик Гриць 1.—, Боднар (Іван) Ма-
твій 2.—, Дяконюк Ілля 1.—, Дяуб Михайло
2.—, Медвєдєв Микита 2.—, Москалюк Ми-
кола 1.—, Верста Гриць 2.—, Бернадіюга Ма-
ксим 1.—, Дуда 1.—, Вільф Лєв (Ізраїл) 1.—,
Іванко 1.—, Гринчишин Юрій 1.—, Нікіфорул
Ілій 1.—, разом 55 К.

Фронт Македонський: По значнім
огни між Вардарем і Дойраном відбули ся на-
падн англійських відділів. Відперто їх.
Перший ген. квартирмейстер Людондорф.

БЮРО АРХІТЕКТОНІЧНЕ ВАСИЛЯ НАГІРНОГО

у Львові, Ринок 36.
виготовляє плани на церкви і дома мешкальні,
як також оцінки воєнних шкід на будівлях.
116 3-7

ГЛЯДАЮТЬ СВОІХ.

Хто має би яку вістку про Мисю Зелікевичівну в
Х. Нижній, пов. Товчак, зваря дасть мені знати: д-р
Володимир Кугак, Нова Сач, шпиталь резер-
вної. 142 2-2

Паручини, лікар ветеринар. Василь Майка - Prow.
T. Galin Int. Reg. 59. — просить О.
Корсабу з Бережан о адресу Івана Майки в Тер-
горола, який в вересні 1916 перебував в Конохах коло
Бережан. 144 1-2

Оголошення.

200.000 коп. вноситься готівка виграна 4-ро К.
лотерії. Далші головні виграти К 50.000, К 20.000,
К 25.000, К 10.000, К 5.000, 4.000, К 3.000, по 2.000,
1.000, ітд. Тижня дня 22 лютого с. р. Загалом
21.146 виграних в лотерії вкоти К 625.000. Ціна лоту
К 4 — з пересилкою поштовою К 450 (Людськ за по-
сильною не заси часом). ДІМ БАНКОВИЙ Schütz
& Chajes, Львів, ул. Марійська 7. VIII. 12-7

Пошукую семінаристики для учнів і вчительської шко-
ли, єди вказівно т. і до шкоти. — Василь Диконюк
в Мазішох, п. Поморань. 134 5-10

Народний стрій вичпий авто укизанай — можливо
в червнями — закуплю. Зголошення до 26 лютого
від „Стріль“ адм. „Діла“. 140 2-3

Права родин покликаних до війська і и. необ-
хідні інформації містить „Інфор-
маційний касидарець“. Ціна 30 сот. — „Жовтєв-
ський“. Ціна 20 с. — „Шільїнський“. Ціна 20 с. До
кождих 10 шт. 2 даром. Пересила 1 шт. 5 сот.
12 шт. 30 сот. — Віснєлас А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ,
Львів, вул. Карпінського ч. 19. 139 3-15

Дуже важно!

Хто хоче без учителя научити ся по німцєкки, як
хай являють собі сейчас українськє-німєцький

САМОУЧОК

укладу О. СОЛТИСА (3-є виданє). Ціна 1 К 40 сот.
з поштовою оплатою 1 К 60 сот. (10 штук 13 К 80 сот.
25 шт. 30 К 80 сот. вже оплачено). Василєлас сє дєше зє
готівку. Замовленє і гроші грошу прислать на адресу
А. ОКПІЦ, Львів, вул. Кадецька ч. 4.

Увага! Сєз Самоучок уложєний після випробова-
ного вже способом научанє! Вичне і для учителя уділю-
чих початєй німєцькї мови, як також учєнєк ввагого-
вляючих сє до вступних іспитєв. 70 17 34

Одиноке українськє

Тов. взаїмних обезпечєнь на житє і вєктї

„КАРПАТІЯ“

Почесний президент Його Ексцєлєнцїє матр-
полит граф Шєптинський.
Товариство опертє на взаїмностї, а чєрєз сє рє-
зиски припадають самим члєнам.
Ручитє вже по трєх лїтах неоспоримість і вєдє-
падість обезпечєня.
Приває по трєх лїтах право викупу, а такє
вже по трєх лїтах удїлює позички на вєдє-
відсотки.
У всїх справах авєртат сє на адресу:
Львів. — вулиця Руська ч. 16
Години урєдков: від 8. до 2.

Не на один, а на десятки лїт вєрта
купити і заховати

Календар „Просвіти“ на р. 1917.

Повїсти в нашєй славної минувшинї, спо-
віданї, малюнкє, париси, сюжєти в сучасних
поданєх українськєх героєв жовнїрєв і стрїльцєв,
статї лїтературно-науковї і публицистичнї та чи-
слєннї ілюстрації — не тратять нікоди на вєр-
тєстї.

Ціна лїст 2 коп. 50 сот. На звичайнє порто
треба долучити 30 сот., рекомендованє 55 сот.

Продає ся тільки на готівку.
Замовленє і гроші слати на адресу:
Канцєлярїя Товариства „Просвіта“ Львів,
ринєк ч. 10. Vчн 23-7

УКРАЇНСЬКИЙ ГОТЕЛЬ

„НАРОДНОЇ ГОСТИНИЦІ“
створєнємє вєрєстєрєваного в обмеженєй порухом
у **Львові** вул. Кєвтушкє ч. 1.
Станїя електричного трамваю. — Трамвай С. Д.
Цїни номнат від К 2 — висше.
Товариство приймає нових члєнєв що найменше з одєнє-
удїлом в квєртї К 20 і гроші на книжочкє вкладков на 10.

РУСЬКА ЩАДНИЦЯ

в ПЕРЕМІШЛІ
вулиця Мосєрєвєчєнє ч. 1.

Приває і вичпачє щаднєкє вкладкє щаднє-
но вгодних урєдков. Вєладкє опрєдєлєють зє
4%, починаючи вже від сїдєнєного днє по дєнє вєдє-
жєкє аж до послєднєго днє перед днєм вєдєбрєтє.

ВКЛАДКИ в „Руськєй Щаднїцї“ можєвє естє-
дєти особєсто в касї товариства поштовою вєдє-
жєкєкє, грошєнєми листєкє, чєлєкє поштовою Щад-
нїцї, или Дирєкцїї Щаднїцї на вєдєнє бєлєвєтє
дєстєрєчє, і в фїнальнє банку авєстро-угорськєго чї
ракунок „Руськєй Щаднїцї“

Удїлює повєзок: а) гїстєчєнємє пактєвє вєдє-
рєчєнємє амортизаційнємє рєтєкє на протєкє лїт
10—45 після вєдєрє позичковєго; б) на вєдєбрєтє
ефектєвє, і на ескєнт вєкєсєлє. Спрєвє повєзєтє вєдє-
годжєсьє можєливо сєрєвє

Посєрєдєничєтьє у вєдєдуванєй позичкє в Гєл-
Вєшєнїмє Зєвєдєсно кредитовємє в Краковї.

Вєсєкєх інформацій і дєрєдє удїлює вєдєвєчє
„Руськєй Щаднїцї“ ул. Кєстєлюкє. Народнєй Дєлє.
І. пов. щєдєно бєзєрєсєно в годєнєх урєдков
від 0—1 год. крємє нєдєлє і увєдєнєськєх свєтє.
Після в 14. устєвє „Руськєй Щаднїцї“, естєрє-
жєвогє чєрєз п. и. мїнїстєрєство внутрїшнєх спєрє
вєдєлєнє і товариствє „Руськє Щаднїцї“ в Пєрєвє-
нєшнєх надєють сє до лєкєцїї публицєрєкє, фондєцї-
нєк і т. п. кєлєбрєтє, але отчє „Руськє Щаднїцї“
публицєрєнє обезпєкє. III. 17 7

СКЛАДАЙТЕ ГРОШІ

НА ФОНД НАЦІОНАЛЬНОЇ ОБОРОНИ!

(Адреса: I. Romanzok, Wien, Parliament.)

ВОЄННІ КОМУНІКАТИ.

АВСТРО-УГОРСЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
в днє 21. лютого 1917.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Не стало ся нічого особливого.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Артил. боротьба на фронті Побережє по
полудни знов будє доволї значна. В ночї во-
рожий корабель вєдєдушний бєзєспєшно кинув
бомби на нашє становища в Красї і на кількє
місцевостєв.

У вєдєчєнку Юдєкарїї огнем скорєстрїлїв
ми вєстрїлили ворожий лїтак на схїд від Монте
Кадрїє. Пїлєт агинув, обсерватор важко ра-
нєний.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Не стало ся нічого особливого.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гєвєр

З НІМЄЦЬКОГО ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ
в днє 21. лютого 1917.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Непогода й дощ держали бєзовє дїяль-
ність в мїрних границях. На сївд. схїд від Ієрєнї
і по обох сторєнах каналу Лє Бассє звїдні на-
вєли Англієцєв, а під Фєлрї частиннї наступи
Французєв не вєдєли ся. Підчас вєдєбутє пункту
оцєру на півдєнє в Лєтранльєса днє 19. с. м.
пїймає 2 офїцєрє і 26 жовнїрєв англїєськєх і
вєдєбутє 5 скорєстрїлїв.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

В декотрих вїдєтинєкєх фронтє, особливо
в Карпєтах Лїсних і по обох сторєнах долини
ОКтєш дїяльність артилерїї і сучичєв на терєнї
вєрєд становищами.

Вїдєповєдєє зє редакцїю д-р ВАСИЛЬ ПАНЄЙКО.

З друкарнї „Дїла“ Львів, Ринок ч. 10.